

[M. C. Jensen.]

brugt, er der ingen Tvivl om, at Fiskeriet vil kunne afkaste mere til Fiskerne, end det kan, naar man lader det passe sig selv.

Jeg vil gerne med disse Ord henstille til Ministeren for Søfart og Fiskeri at tage noget mere forstaaende paa denne Sag. At det skulde kunne give sig Udslag paa den kommende Finanslov, er vel udelukket, men hvis man kunde faa Forholdet rettet i Fremtiden, vilde det betyde en Gevinst for Fiskerbefolkningen.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere, som paa Partiernes Vegne har udtalt sig om det foreliggende Lovforslag. Jeg takker dem for den Velvillie, der er vist Lovforslaget, selv om der naturligvis paa enkelte Punkter er fremkommet kritiske Bemærkninger. Det er i øvrigt karakteristisk, at disse kritiske Bemærkninger — særlig for saa vidt angaar de to sidste ærede Talere — har været rettet mod de Beparelser, der er foretaget paa Finanslovforslaget. Jeg forstaaar imidlertid udmærket, at hvert enkelt Parti og hvert enkelt Medlem kan finde, at der er et eller andet Punkt, hvor man ikke burde have foretaget Beparelser. Jeg kan sige, at det har heller ikke for Regeringen eller for mig været nogen behagelig Opgave at skulle foretage Nedsættelse paa alle Omraader. Det har derimod været en Nødvendighed, og nødvendige Gerninger skal ogsaa gøres, selv om de er ubehagelige.

Dette høje Tings højttærede Formand, det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (J. Jensen-Klejs) har rettet en meget skarp Kritik mod Regeringen og mod mig for en Nedsættelse, og det ærede 2det tingvalgte Medlem (M. C. Jensen) har med Hensyn til adskillige Punkter, der vedrører Ministeriet for Søfart og Fiskeri, ment, at der var foretaget for store Nedsættelser. Jeg skal i den Anledning, som jeg sagde før, gerne medgive, at saa snart Nedsættelserne rammer det, man har særlig Interesse for, synes man, det er for meget. Men jeg maa tilføje, at disse Nedsættelser foruden at være en Nødvendighed tillige er foretaget under Hensyn til de Raab, der er kommet ude fra Landet, fra Pressen og fra politiske Partier, om, at nu maatte man endelig foretage en Nedskæring. Det er ikke med blide Toner,

der er talt. Der er talt meget derom, og Talen gik altid ud paa, at nu maatte man sørge for ikke at tage blødt paa disse Ting. Nej, haardt skulde der tages; Nedskæringerne skulde være saadan, at man mærkede dem.

Saadanne Opfordringer er kommet i særlig høj Grad fra Partiet Venstre og fra dette Partis Presse. Det kan jo godt være, at Beparelsesbestræbelserne er blevet noget stimuleret derved. Jeg har altid været af den Anskuelse, at vi maatte finde Beparelser, og jeg har ogsaa bestræbt mig derfor. Men jeg har for øvrigt været forberedt paa, at der vilde komme Protester fra de Folk, som rammes af Beparelserne, og det er heller ikke slaæet fejl. Men jeg vil sige til de to ærede Medlemmer, som særlig har kritiseret Beparelserne, at ethvert Medlem af dette høje Ting og ethvert Medlem af det andet høje Ting sikkert paa et eller andet Omraade vil føle sig fristet til at staa frem og sige: Paa dette Omraade, hvor jeg har særlige Interesser, maa der ikke foretages nogen Nedskæring eller Beparelse. Saadan gaar det altid her i Livet. Naar blot ens egen lille Hassan med de skæve Ben er undtaget, maa det gaa med det øvrige, som det kan. Saadan er den menneskelige Natur, saadan er vi alle sammen. Hvad det drejer sig om i Øjeblikket, er imidlertid forstaa, at her kan der ikke gøres specielle Undtagelser; her maa man tage fat paa alle Omraader, hvor man mener, der i Øjeblikket kan foretages Beparelser. Kommer man først ind paa, at disse eller hine Ting slet ikke maa røres, at dem kan der ikke tages saa haardt paa, standser det hele.

Jeg tror imidlertid, at den Ordveksel, der har fundet Sted her, kan være nyttig for dem, som ude i Landet taler højt om Nødvendigheden af Nedskæringer og Beparelser. Det kan være, at de næste Gang vil huske paa, at der kommer altid nogen, som protesterer, naar der foretages Beparelser. Maaske der ogsaa kan være et eller andet Punkt, hvor man selv maa protestere mod at foretage Beparelser. Det er en let Sag at rette Beparelseskrav i al Almindelighed til Regeringen og eventuelt angribe den, hvis de ikke opfyldes. Det er betydelig lettere, end naar man selv skal til at foretage Beparelser.

Jeg haaber, at det til næste Aar vil